

Το 2001 η παραχώδης Διάσκεψη του Ο.Η.Ε. για το ρατσισμό, που έγινε στο Ντέρμπαν της Νοτίου Αφρικής, είχε καταλήξει σε ένα παραλήρημα ρατσιστικού λόγου κατά του Ισραήλ, προβάλλοντάς το ως τον κυριότερο εκφραστή σύγχρονου ρατσισμού σε σχέση με την πολιτική του προς τους Παλαιστινίους. Εκπρόσωποι εβραϊκών και άλλων μη Κυβερνητικών Οργανισμών (Μ.Κ.Ο.) παρενοχλήθηκαν, οι Ισραηλινοί κατηγορήθηκαν ως «δολοφόνοι» και οι Εβραίοι ανά τον κόσμο ως «υποστηρικτές των δολοφόνων». Ως ένδειξη διαμαρτυρίας οι αντιπροσωπείες των Η.Π.Α. και του Ισραήλ αποχώρησαν τότε από τη Διάσκεψη. Το γεγονός θεωρήθηκε πολύ σοβαρό από τον διεθνή εβραϊκό κόσμο καθώς οι αντισημιτικές και οι αντι-ισραηλινές ύβρεις –που εξυπακούεται ότι χειραγωγήθηκαν από αραβικά κράτη- περιβλήθηκαν από το κύρος του Ο.Η.Ε. Μετά τη Διάσκεψη του 2001 στο Ντέρμπαν, διεξήχθη στη Γενεύη από τις 20 έως τις 24 Απριλίου 2009, σε τεταμένο κλίμα, η Διάσκεψη του Ο.Η.Ε. για το ρατσισμό, γνωστή με το όνομα Ντέρμπαν II. Οι Η.Π.Α., το Ισραήλ, ο Καναδάς, η Αυστραλία, η Νέα Ζηλανδία, η Γερμανία, η Ιταλία, η Πολωνία, η Τσεχία και η Ολλανδία ήταν οι χώρες που δεν έλαβαν μέρος στη διάσκεψη εκφράζοντας φόβους για επανάληψη των «αντισημιτικών εκτροπών». Οι χώρες αυτές επικαλέστηκαν επίσης ως λόγο του μποϊκοτάζ το προσχέδιο της τελικής διακήρυξης του Ντέρμπαν II, καθώς περιελάμβανε αντισημιτική κριτική εναντίον του Ισραήλ. Κατά την πρώτη μέρα της Διάσκεψης, στην ομιλία του ο πρόεδρος του Ιράν, που ήταν και ο πλέον υψηλόβαθμος ομιλητής -οι υπόλοιπες χώρες είχαν στείλει διπλωματικές αντιπροσωπείες- κατηγόρησε, μεταξύ άλλων, το Ισραήλ ότι εδραίωσε ένα «σκληρό και καταπιεστικό ρατσιστικό καθεστώς» στα παλαιστινιακά εδάφη. Η δήλωση αυτή του Αχμαντινετζάντ προκάλεσε την επιδεικτική αποχώρηση από την αίθουσα, σε ένδειξη διαμαρτυρίας, σαράντα διπλωματών που εκπροσωπούσαν κυρίως δυτικές χώρες, συμπεριλαμβανομένης και της Ελλάδας.

Οι Η.Π.Α., η Γαλλία και η Αγγλία καταδίκασαν τις «εμπρηστικές» δηλώσεις του Αχμαντινετζάντ.

Ο γεν. γραμματέας του Ο.Η.Ε. κ. Μπαν Κι Μουν εξέφρασε τη λύπη του για όσα διαδραματίστηκαν κατά τη διάρκεια της Διάσκεψης και καταδίκασε με ανακοίνωσή του την ομιλία του Αχμαντινετζάντ.

Επιπλέον, το Ισραήλ ανακάλεσε τον πρεσβευτή του από τη Βέρνη σε ένδειξη δυσαρέσκειας για τη συνάντηση του Ελβετού Προέδρου με τον Ιρανό ομόλογό του.

Οι χώρες που συμμετείχαν στη Διάσκεψη του Ο.Η.Ε ψήφισαν το κείμενο της Διακήρυξης του Ντέρμπαν II, το οποίο δεν περιέχει τελικώς αναφορές κατά του Ισραήλ, αλλά στην πρώτη του παράγραφο κάνει αναφορά στο κείμενο που υιοθετήθηκε στη Διάσκεψη του 2001.

Σχετικά με την παρουσία και την ομιλία του προέδρου του Ιράν στη Διάσκεψη του Ο.Η.Ε. για το ρατσισμό, ο δημοσιογράφος Ι. Πρετεντέρης, σε άρθρο του στην εφημερίδα «Το Βήμα», στις 25.04.09, με τίτλο «Άθλιες παρέες», πολύ εύστοχα σχολιάζει μεταξύ άλλων τα εξής: «...Ορισμένοι, βεβαίως, κάνουν τον κόπο να διευκρινίσουν ότι δεν συμμερίζονται τον αντισημιτισμό του “ήρωα της Τεχεράνης” αλλά τον αντισιωνισμό του. Προφανώς. Μετά το Άουσβιτς, κανείς αντισημίτης δεν δηλώνει αντισημίτης. Ακόμη και πριν από το Άουσβιτς, ο Χίμλερ και ο Ρόζενμπεργκ απλώς πάσχιζαν να βρουν μία “τελική λύση” για τους Εβραίους.

Για να ζήσουν μεταξύ τους!... Οι φούρνοι προέκυψαν επειδή δεν προλάβαιναν να τους στείλουν στη Μαδαγασκάρη.

Τόσοι αντισιωνιστές, λοιπόν, και κανείς αντισημίτης. Μακάρι! Φαίνεται ότι μία από τις απεχθέστερες ρατσιστικές ιδεολογίες έχει εκλείψει από τον πλανήτη. Εκτός και αν δεν είναι έτσι. Και αν απλώς ο χειρότερος αντισημιτισμός αναβιώνει σήμερα κάτω από άλλες κουκούλες με διάφορα προσχήματα και νέα επιχειρήματα. Τότε όμως το παραμύθι δεν είναι απλώς υποκριτικό. Είναι και επικίνδυνο».